

Sygn. akt IC 1266/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSO Halina Jamuła

Protokolant: Marzenna Wiśniewska

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2014 roku w Świdnicy

sprawy z powództwa C. C.

przeciwko Agencji (...) w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. powództwo oddała,

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 3600 zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt IC 1266/14

UZASADNIENIE

Powód C. C. wniósł o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego – aktu notarialnego z dnia 24 czerwca 2002 roku Repertorium A nr (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 16 marca 2011 roku w sprawie sygn. akt I Co 1162/11 oraz zasądzenie od strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko powód wskazywał, że zawarł w dniu 20 maja 1994 roku z Agencją (...) umowę nr (...), której przedmiotem była dzierżawa nieruchomości rolnych położonych w D.o powierzchni 314,8773 ha. Wskazywał, iż w piśmie z dnia 13 września 2010 roku ((...)324-(...)) strona pozwana oświadczyła, iż rozwiązuje z dniem 5 października 2010 roku, ze skutkiem natychmiastowym, umowę dzierżawy. Powód negocjował jakoby powyższe pismo kiedykolwiek otrzymał, a strona pozwana nie wykazała, by dysponowała potwierdzeniem odbioru tego pisma przez powoda czy też jego pełnomocnika. Powód zarzucał dodatkowo, iż jako swojego pełnomocnika wskazał G. C. (córkę) co jego zdaniem nakładało na stronę pozwaną obowiązek doręczenia powyższego pisma jej, nie zaś powodowi osobiście. Dalej powód przyznał, iż posiada zadłużenie wobec strony pozwanej, podkreślał także gotowość uregulowania całości zadłużenia już od marca 2011 roku, wskazując jednakże iż strona pozwana mu to utrudnia. Powód wskazywał, iż w trakcie prowadzonych rozmów na temat spłaty zadłużenia okazało się, iż przez praktycznie cały okres trwania umowy czynsz dzierżawny był błędnie naliczany (czynsz za obiekty wyłączone był nadal naliczany).

Zdaniem powoda wnioski strony pozwanej o nadanie aktowi notarialnemu klauzuli wykonalności był przedwczesny albowiem od lutego 2011 roku między stronami trwają rozmowy na temat cesji praw i obowiązków wynikających z umowy dzierżawy. Powód wskazywał, iż rozmowy te zakończyły się w dniu 7 czerwca 2011 roku. Powód podnosił także, że strona pozwana od lutego 2011 roku dysponuje zgodą na cesję praw i obowiązków na rzecz (...) Sp. z o.o. w M.. Wskazywał, iż w dniu 12 kwietnia 2011 roku rozpoczęły się negocjacje na temat cesji z córką powoda – G. C., która

wystąpiła do (...) o cesję na rzecz spółki (...) s.c. G. C. oraz T. S. z siedzibą w M.. Powód zarzucał, iż strona pozwana nigdy nie odwołała zgody na cesję na rzecz (...) Sp. z o.o.

W dalszej części powód podnosił, iż w dniu 30 maja 2011 roku wezwany został przez stronę pozwaną do podpisania porozumienia, czemu odmówił, bowiem pozwany do dnia podpisania porozumienia nie ustalił wysokości zadłużenia powoda. Naprowadzał, iż celem polubownego zakończenia sporu w zakresie wydania spornej nieruchomości powód wystąpił do Agencji (...) w W.i Ministra (...) oraz sądu z zawezwaniem do próby ugodowej.

Strona pozwana Agencja (...) w W.wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska przyznała, iż strony łączyła umowa dzierżawy nr (...) z dnia 30 maja 1994 roku nieruchomości rolnych położonych w gminie D.o ogólnej powierzchni 314,8773 ha wraz z budynkami, budowlami i urządzeniami trwale związanymi z gruntem. Wskazywała, iż w dniu 24 czerwca 2002 roku powód złożył przed notariuszem oświadczenie o poddaniu się egzekucji, na podstawie art. 777 § 1 pkt 4 k.p.c., m.in. co do obowiązku wydania nieruchomości w razie rozwiązania, wygaśnięcia lub odstąpienia od umowy dzierżawy, w terminie 1 miesiąca od daty doręczenia pisemnego wezwania dzierżawcy do wydania nieruchomości. Naprowadzała, iż w związku z zaległościami w płatnościach czynszu dzierżawnego z tytułu powyższej umowy, strona pozwana pismem z dnia 13 września 2010 roku poinformowała powoda o rozwiązaniu z nim umowy dzierżawy, z dniem 5 października 2010 roku, ze skutkiem natychmiastowym. Pozwana zaprzeczyła, jakoby powód nie otrzymał pisma o rozwiązaniu umowy, a pozwana nie wykazała, że dysponuje dowodem odbioru. Wskazywała, iż dysponuje dowodem doręczenia pisma podpisanym przez M. C.– syna powoda. Strona pozwana podnosiła, iż wyznaczyła C. C.termin do dobrowolnego wydania spornych nieruchomości – na dzień 5 listopada 2010 roku, której to czynności powód nie dopełnił. W związku z powyższym strona pozwana złożyła w dniu 13 stycznia 2011 roku wniosek o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu z dnia 22 czerwca 2002 roku Repertorium A nr (...). Sąd Rejonowy w Świdnicy w dniu 16 marca 2011 roku w sprawie I Co 1162/11 wydał postanowienie, na podstawie którego powód zobowiązany jest wydać stronie pozwanej nieruchomości o powierzchni 314,8773 ha wraz z budynkami i budowlami. W następstwie powyższego strona pozwana skierowała do komornika wnioski egzekucyjne.

Pozwana Agencja przyznała, iż powód w lutym 2011 roku złożył wniosek o wyrażenie zgody na cesję praw i obowiązków z umowy dzierżawy na rzecz spółki (...) Sp. z o.o., która potwierdziła wolę przejęcia umowy i spłaty zadłużenia ciężącego na powodzie. Strona pozwana wyraziła wstępną zgodę i przesłała powodowi do akceptacji projekt porozumienia w sprawie warunków cofnięcia przez Agencję oświadczenia woli o rozwiązaniu umowy dzierżawy oraz cesji praw i obowiązków z nią związanych. Tymczasem powód wraz z córką G. C. w dniu 12 kwietnia 2011 roku wystosowali do pozwanej Agencji wnioski o przejęcie praw i obowiązków z umowy dzierżawy przez wspólników spółki cywilnej (...). Pozwana Agencja wskazywała, iż cofnęła wstępną zgodę na przywrócenie umowy dzierżawy oraz cesję praw i obowiązków na rzecz spółki (...), a kolejnym pismem z dnia 18 maja 2011 roku przesłała powodowi projekt porozumienia w sprawie warunków użytkowania nieruchomości bez tytułu prawnego. Powyższe zdaniem strony pozwanej, przeczy twierdzeniom powoda, jakoby pozwana Agencja nie odwołała zgody na cesję spółce (...).

Pozwana Agencja zaprzeczyła także twierdzeniom powoda, jakoby przez znaczny okres trwania umowy naliczono błędny czynsz dzierżawny wskazując, iż powód nie przedłożył do akt sprawy żadnego z sześciu aneksów zmieniających pierwotną umowę dzierżawy, w tym najistotniejszego aneksu nr (...) z dnia 17 czerwca 2009 roku, według postanowień którego ogólna powierzchnia nieruchomości dzierżawionych przez powoda wynosiła 314,8773 ha a wysokość czynszu dzierżawnego łącznie za grunty rolne, budynki i budowle od 8 stycznia 2004 roku wynosiła 1.670,13 dt pszenicy, nadto aneks korygował wysokość czynszu dzierżawnego począwszy od 1994 roku. Strona pozwana zarzucała, iż złożone przez powoda do akt sprawy porozumienie z dnia 29 maja 2002 roku jest zdezaktualizowane i nie ma znaczenia, w szczególności w odniesieniu do wysokości czynszu, jaki powód był zobowiązany płacić od dnia 8 stycznia 2004 roku. Pozwana Agencja negowała, jakoby powód kwestionował wysokość zadłużenia, które było naliczane przez Agencję z tytułu czynszu dzierżawnego wskazując, iż występowała przeciwko powodowi z pozwami o zapłatę czynszu dzierżawnego w postępowaniu nakazowym oraz wnioskowym o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu

w części dotyczącej zapłaty czynszu z tytułu dzierżawy, a powód w żadnym przypadku nie wniósł sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 21 grudnia 2010 roku sygn. akt I Nc 93/10, jak również nie zaskarżył postanowienia z dnia 30 października 2009 roku (sygn. akt I Co 3943/09).

Pismem procesowym z dnia 16 czerwca 2014 roku powód zmodyfikował żądanie pozwu wskazując, iż wartość przedmiotu sporu stanowi kwota 81.736,16 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 maja 1994 roku we W.Agencja (...) (obecna strona pozwana) zawarła z powodem C. C.umowę dzierżawy nieruchomości rolnej wchodzącej w skład (...)Skarbu Państwa. W umowie tej strony wskazały, iż przedmiotem dzierżawy jest nieruchomość położona na terenie gminy D.o ogólnej powierzchni 302,0117 ha, w tym grunty orne, użytki zielone, grunty zabudowane, pozostałe grunty oraz budynki i budowle, a także urządzenia trwale związane z gruntem. Na mocy tejże umowy powód zobowiązał się do płacenia stronie pozwanej rocznego czynszu dzierżawnego oraz ponoszenia wszelkich zobowiązań publicznoprawnych związanych z przedmiotem dzierżawy, a obciążających zgodnie z obowiązującymi przepisami, właściciela lub posiadacza nieruchomości, w tym podatku od nieruchomości podatku rolnego i leśnego oraz innych, w tym ubezpieczenia obowiązkowego.

Strony kilkakrotnie modyfikowały brzmienie pierwotnej umowy zawierającymi aneksami w zakresie przedmiotu umowy, wysokości należnego czynszu dzierżawnego, jak również okresu obowiązywania umowy. I tak aneksem nr (...) z dnia 3 czerwca 2004 roku strony ustaliły, iż umowa zawarta zostaje na okres 20 lat licząc od dnia wydania dzierżawcy przedmiotu dzierżawy.

W § 17 aneksu Nr (...) strony ustaliły, że jeśli dzierżawca opóźnia się z zapłatą dwóch rat czynszu umowa może zostać rozwiązana ze skutkiem natychmiastowym po bezskutecznym upływie dodatkowego, wyznaczonego przez wydzierżawiającego 3-miesięcznego terminu zapłaty zaległego czynszu. Strony w aneksie tym ustaliły nadto, że w razie rozwiązania lub wygaśnięcia umowy, dzierżawca zobowiązany jest wydać nieruchomość wydzierżawiającemu w terminie jednego miesiąca od daty doręczenia pismego wezwania do wydania nieruchomości.

dowód :

- umowa nr (...) z dnia 20 maja 1994r., k. 10 – 14,
- aneks nr (...) z dnia 6 grudnia 1999r., k. 71,
- aneks nr (...) z dnia 4 lipca 2002r., k. 72 - 78,
- aneks nr (...) z dnia 7 stycznia 2004r., k. 79,
- aneks nr (...) z dnia 3 czerwca 2004r., k. 80 – 81,
- aneks nr (...) z dnia 22 listopada 2004r., k. 82,
- aneks nr (...) z dnia 17 czerwca 2009r., k. 83 - 87,

C. C. aktem notarialnym z dnia 24 czerwca 2002 roku sporządzonym przed notariuszem w Kancelarii Notarialnej w Ś. Repertorium A, Numer (...) złożył oświadczenie o poddaniu się egzekucji na podstawie art. 777 § 1 pkt 4 k.p.c. co do obowiązku wydania nieruchomości w razie rozwiązania lub wygaśnięcia oraz odstąpienia od umowy dzierżawy – w terminie 1 miesiąca od daty doręczenia pismego wezwania dzierżawcy do wydania nieruchomości.

dowód :

- wypis z aktu notarialnego Repertorium A Numer (...), k. 88 – 91,

Pismem z dnia 13 września 2010 roku strona pozwana złożyła powodowi oświadczenie o rozwiązaniu umowy dzierżawy nieruchomości z dniem 5 października 2010 roku ze skutkiem natychmiastowym, albowiem powód w zakreślonym trzymiesięcznym terminie nie uregulował zaległych należności z tytułu czynszu dzierżawnego.

dowód :

- pismo strony pozwanej do powoda z dnia 13 września 2010 roku wraz z dowodem doręczenia, k. 96 - 97,
- akta Sądu Rejonowego w Świdnicy sygn. akt I Co 1162/11 – w załączeniu,

Sąd Rejonowy w Świdnicy postanowieniem z dnia 16 marca 2011 roku w sprawie sygn. akt I Co 1162/11 nadał aktowi notarialnemu klauzulę wykonalności, zaś strona pozwana po uzyskaniu tytułu wykonawczego wystąpiła z wnioskiem o wszczęcie egzekucji.

dowód :

- odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 16 marca 2011 roku, sygn. akt I Co 1162/11, k. 100,
- kserokopia zawiadomienia o wszczęciu egzekucji z dnia 10 sierpnia 2011 roku, k. 8,
- akta Sądu Rejonowego w Świdnicy sygn. akt I Co 1162/11 – w załączeniu,

Strony pozostawały w sporze co do prawidłowości doręczenia powodowi pisma z dnia 13 września 2010 roku zawierającego oświadczenie strony pozwanej o rozwiązaniu umowy dzierżawy nieruchomości z dniem 5 października 2010 roku. Powód twierdził, iż widniejący na zwrotnym potwierdzeniu odbioru powyższego dokumentu podpis M. C. – syna powoda – został sfalszowany.

Prokuratura Rejonowa w Świdnicy prowadziła postępowanie przygotowawcze w sprawie podrobienia podpisu M. C., a postanowieniem z dnia 7 września 2012 roku w sprawie 2 Ds. 1438/12/D umorzyła dochodzenie w tej sprawie wobec znikomego stopnia społecznej szkodliwości czynu. W toku prowadzonych czynności ustalono, iż kwestionowany przez powoda podpis sporządziła konkubina M. J. K..

dowód :

- odpis zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa z dnia 13 stycznia 2012 roku, k. 120 – 121,
- odpis postanowienia Prokuratury Rejonowej w Świdnicy z dnia 7 września 2012 roku w sprawie 2 Ds. 1438/12/D o umorzeniu dochodzenia, k. 175 – 177,
- akta Prokuratury Rejonowej w Świdnicy sygn. akt 2 Ds. 1438/12/D – w załączeniu,
- akta Sądu Rejonowego w Świdnicy sygn. akt IC 732/11 – w załączeniu,
- zeznania świadka M. C., k. 152v.,
- zeznania świadka G. T., k. 213 – 213v.,
- zeznania świadka J. K., k. 213v. - 214,

Strona pozwana wystąpiła do Sądu Rejonowego w Świdnicy przeciwko powodowi C. C. o nakazanie wydania nieruchomości rolnej będącej przedmiotem umowy dzierżawy. W toku prowadzonego postępowania C. C. zaprzeczał, by doszło do skutecznego rozwiązania umowy dzierżawy, tj. by otrzymał pismo rozwiązujące przedmiotową umowę. W toku prowadzonego postępowania ustalono, iż w domu powoda praktyka było, w szczególności podczas jego nieobecności, że korespondencję kierowaną do niego, z jego ustnego upoważnienia odbierali inni domownicy, w tym także konkubina M. J. K.. Sąd Rejonowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 18 stycznia 2013 roku w sprawie sygn. akt IC

732/11 nakazał C. C. aby wydał stronie pozwanej sporną nieruchomość rolną. Sąd Okręgowy w Świdnicy, rozpoznając apelację C. C. od powyższego wyroku ustalił, iż umowa dzierżawy nieruchomości została wypowiedziana skutecznie, a pismo zawierające oświadczenie strony pozwanej o rozwiązaniu umowy dzierżawy nieruchomości zostało odebrane przez dorosłego domownika, który to sposób odbioru korespondencji był przez powoda akceptowany.

dowód :

- akta Sądu Rejonowego w Świdnicy sygn. akt IC 732/11 – w załączeniu,

Między stronami toczyły się rozmowy w sprawie cesji praw i obowiązków wynikających z umowy dzierżawy nieruchomości. Ostatecznie do powyższego przejęcia praw i obowiązków nie doszło.

dowód :

- odpis pisma strony pozwanej z dnia 31 marca 2011 roku wraz z projektami porozumień, k. 15 – 27,
- odpis pisma strony pozwanej z dnia 18 maja 2011 roku, k. 29 – 30,
- odpis pisma z dnia 12 kwietnia 2011 roku, k. 37,
- odpis pisma z dnia 19 kwietnia 2011 roku, k. 101,
- odpis pisma z dnia 27 kwietnia 2011 roku, k. 38 - 39,
- pismo powoda do strony pozwanej z dnia 23 maja 2011 roku, k. 40 – 41,

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Powództwo o pozbawienie wykonalności tytułów wykonawczych znajduje oparcie w art. 840 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;

2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane, gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie;

3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaze, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Jest to powództwo przeciwegzekucyjne – opozycyjne i istotą powództwa opozycyjnego z art. 840 k.p.c. jest wykazanie, że sam tytuł wykonawczy nie odpowiada istotnemu i rzeczywistemu stanowi rzeczy.

Powództwo to może być oparte na jednej z trzech podstaw wymienionych w § 1 art. 840 k.p.c.

W przedmiotowej sprawie nie ulegało wątpliwości, iż zarzuty podnoszone przez powoda dotyczyły sytuacji wskazanej przepisem art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c.

Powód wskazywał bowiem, że strona pozwana nieskutecznie dokonała wypowiedzenia łączącej strony umowy dzierżawy, a co za tym idzie, wniosek strony pozwanej o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu z dnia 24 czerwca 2002 roku Repertorium A Numer (...) był przedwczesny.

W pierwszej kolejności zauważenia wymaga, że między stronami przed Sądem Rejonowym w Świdnicy pod sygn. akt IC 732/11 toczyło się postępowanie o wydanie przez C. C. dzierżawionej nieruchomości. W toku postępowania podważana była kwestia skuteczności wypowiedzenia umowy dzierżawy w oparciu o zarzut, że powodowi nieskutecznie doręczone zostało pismo zawierające oświadczenie pozwanej Agencji o wypowiedzeniu przedmiotowej umowy. C. C. konsekwentnie twierdził, iż strona pozwana doręczenia tegoż pisma dokonała nieskutecznie, bowiem nie zostało ono doręczone ustanowionemu przez niego pełnomocnikowi – córce G. C. (T.). W toku postępowania Sąd Rejonowy w Świdnicy rozstrzygnął tę kwestię ponad wszelką wątpliwość, ustalając iż pismo to odebrane zostało przez dorosłego domownika – J. K., a taki sposób odbierania korespondencji w domu powoda był przez niego akceptowany. Powyższe ustalenie znalazło również potwierdzenie w wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 13 czerwca 2013 roku sygn. akt II Ca 340/13. Sprawa zatem w tym zakresie jest prawomocnie rozstrzygnięta.

Powyższe wskazuje, iż strona pozwana zasadnie doprowadziła do wszczęcia przeciwko powodowi postępowania egzekucyjnego bowiem, jak zostało to stwierdzone cytowanym wyżej wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy (sygn. akt IC 732/11), skutecznie doręczone powodowi oświadczenie pozwanej Agencji o wypowiedzeniu przedmiotowej umowy obligowało go, zgodnie z pozostałymi zapisami umowy dzierżawy, jak również treścią przedmiotowego aktu notarialnego – do wydania przedmiotu dzierżawy w okresie miesiąca od wypowiedzenia umowy z 1994 roku.

Odnieść należy się także do kwestii okresu obowiązywania przedmiotowej umowy. Z przedłożonych do akt sprawy dokumentów w postaci aneksów, modyfikujących pierwotne brzmienie umowy wynika, że w dniu 3 czerwca 2004 roku (aneks nr (...)) strony ustaliły, iż umowa dzierżawy z dnia 1994 roku zawarta została na okres 20 lat licząc od dnia wydania przedmiotu dzierżawy – a to 20 maja 1994 roku. Okoliczność ta w sposób zasadniczy ma wpływ na zasadność niniejszego powództwa, albowiem powód dochodząc ochrony swoich praw powództwem przeciwegzekucyjnym pominął kwestię, iż łącząca strony umowa obowiązywała do dnia 20 maja 2014 roku. Mając zaś na uwadze powyższe brak było podstaw do uwzględnienia powództwa, które z powyższych względów podlegało oddaleniu.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powoda o odroczenie rozprawy w dniu 4 września 2014 roku albowiem, zgodnie z art. 156 k.p.c., rozprawa ulega odroczeniu tylko z ważnej przyczyny, a także gdy jest wywołana nadzwyczajnym wydarzeniem lub inną znaną Sądowi przeszkodą, której nie można przezwyciężyć - art. 214 § 1 k.p.c. Taka przyczyna w ocenie Sądu nie została wykazana.

Sąd oddalił także wnioski dowodowe zawarte w pismach procesowych : powoda z dnia 16 czerwca 2014 roku oraz strony pozwanej z dnia 25 września 2013 roku i 1 września 2014 roku albowiem nie miały one istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu.

Orzeczenie o kosztach oparto o przepis art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

W myśl § 2 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. 2002, nr 163, poz. 1349) zasądzać opłatę za czynności radcy prawnego z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy adwokata, a także charakter sprawy i wkład pracy radcy prawnego w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.

Podstawę zasądzenia opłaty, o której mowa w ust. 1, stanowią stawki minimalne określone w rozdziałach 3-5. Opłata ta nie może być wyższa niż sześciokrotna stawka minimalna ani przekraczać wartości przedmiotu sprawy.

W niniejszej sprawie stawka minimalna wynosi 3.600 zł (§ 6 pkt 6 przywołanego rozporządzenia).

W myśl powyższych przepisów Sąd zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.